

Já škaredý, tys pěkný,
Já zlost, a tys oslavení:
Já mrzký, tys počestný,
Já půtka, tys svítězení,
Já bitva, tys můj věnec:
Já práce, tys má odplata:
Tys potejkání konec,
Tys odplata drahá zlata.
Tys perla, kment, hedvábí,
Tys božská, hrozná
velebnost,
Ta k sobě všecko vábí,
Neobsáhlost, neskončenost:
Já pak jáma, sklep, co jsem?
Jsem potvora nepravosti:
Já kazichléb jen co jsem?
Hra všelijaké marnosti.

Já nad peří létavé,
I nad vítr jsem marnější,
Nad ty prášky mihavé,
I nad prach jsem vrtkavější:
Já jsem nadutá pěna,
V štěstí jsem nejvyšší,
Potom když je proměna,
V neštěstí nejzlobivější.
Já nad oteklé vředy,
I nad hnůj jsem ohavnější:
Všecken zapuchlý, bledý,
Nad jed i mor ohydnější.
Já jsem samý pouhý vřed,
Umrličina zpráchnivělá,
Puch, hnůj, hnis, jizlivý jed

Pro svrab oplzlého těla.

Já jsem hříchův kaliště,
Samá a pouhá shnilota,
Červ, pouhé smradlaviště,
Neřest, nouze, bída, psota.
Mě rak ohydný zžírá,
Já jsem jednom nakažení,
V němž se hnis a hnůj zbirá,
Smrti jistě předzvědění.
Já jsem zakrytou skrejší
hadův,
Jenž se ve mně plazí,
Já, v němž jako v peleši,
Rádi zlí duchové vězí:
Já jsem pekla pochodně,
Věčně vždy hořící svíce,
Neskončeného ohně
Pokrm, potrava a píce.

Já se motám motání
Jako vichr se točící,
Pracné pavoukův tkání,
Tělo se rozpouštějící:
Já mám se klást na máry,
Živ jsem s neveselou duší,
Pára, blesk i požáry,
Opustí i tovaryši.
Já vání a mráz ranní,
Jenž se hned sluncem
rozpálí,
Já jsem červův snídání,
V rubáš mě brzy obalí,

Já jsem sám červ ničemný,
Co zem přec někam odloží.
Bez zbraně, nah, mizerný,
Já jsem jen smrti podnoží.
Já jsem přivřená v těle
Mrzkost se vší ohydností,
Mé tělo bude vcele
Zeměplazům za dědictví:
Já jsem velmi laciný,
Nedali by za mě halce,
Poněvadž jsem vzat z hlíny,
Nedali by ani malce.
Já nad slámu, květ, seno,
Jako pléva jsem laciný,
I nad žabí plemeno,
Špatnější i nad luštiny:
Já pravdy stín zatmělý,
Nejsem nětco, než nijakost,
Já jsem šat, střep zetlelý,
Mrcha, mrva, kůže a kost.

Což tehdy ty, co jsi ty?
V té nepřístupné mrakotě
Sám ty sobě, co jsi ty,
Vykládáš světle v čistotě:
Tys slunce od samého
Sebe, dále nemůžeme,
Tě Boha velikého
Raděj prosme, chvalme,
ctěme.
Troj jsi anebo trojí,

Aneb tři jste v jednom
božství,

Tebe se všecko bojí,

Tys horkost, světlost
v světlosti:

Třikrát's velká hlubina,

Která není bez plnosti,

Nejsi bez tvého Syna,

Ani nejsi v samotnosti.

S Otcem Syn také plodný,

Plodnost jeho též v jistotě,

Slunce jste jakés trojný,

Než v jediné té mrakotě:

Co jsi dále, ach, co jsi?

Kde bydlíš? A co působíš?

Ach medle prosím, kdo jsi?

Co nastane, co hotovíš

Činíš bez zaměstknání,

V práci bez zanepráždnění,

Starost v odpočívání,

Neoddycháš v uprázdňení:

Vše vážíš, nic netížíš,

Co činíš, to uvažuješ,

Když váží, se nenížíš,

Vážen všecko převažuješ.

Všem svítíš, nejsa vidán,

V mrakotě jsi znamenitý,

Když hejbáš, nejsi hejbán,

Hneš světem nemohovitý.

Oděv tvůj nemá šaty,

Živ jsi než bez vyživení.

Bez ouroků bohatý,

Cítíš, než ne bez cítění.

Za prvního tě máme,

Od tebe, co od počátku,

Co vidíme, co známe,

Ty nepočítáš začátku:

Cesta's, než ne na poli,

Stezník bez šlapějí sice,

Hora, ne bez oudolí,

Věž bez špice, makovice.

Ty jsi koule tříhranná

A bezedna okrouhlostí,

Ty jsi okrouhlost trojná,

Tys bezedna hlubokostí:

Spravedliv bez pravidla,

Přímý bez šňůry, námětky,

Sličný než bez líčidla,

Věčný přese všecky věky.

Krásný's ale bez vrásky,

Ty nad radost veselejší,

Všecky přemáháš lásky,

Nad čistotu jsi čistější,

Živ jsa starým nebýváš,

Časové nezalítají,

Žádné měny nemíváš,

Léta ti nezapadají.

Z tebe jde všecka pravda,

Není tu nedokonalost,

S tebou vše býti žádá,

Neb's všech věcí
dokonalost:

Zem jsi, než tě nevoří,

Jsi voda, a nejsi vlhký,

Moře's, v němž se nebouří,

Ty jsi Bůh bez míry velký.

Plamen jsi, než bez dejmu,

Povětrí's, než se neklátíš,

Moři jsi velikému

Bez břehu roveň, vše tratíš:

Oudolé jsi bez hory,

Slunce jsi, než bez východu,

Potok, než nejdeš z hory,

Světlo jsi, než bez západu.

Růže jsi, než bez trní,

Studně nemaje začátku,

Konec poslední, první,

Jakož bylo od počátku:

Láska bez pečování,

Víno čistotné bez kvasu,

Přes jsi bez presování,

Kníha, než bez slov, bez
hlasu.

Háj jsi bez zastínění,

Zlato ryzí bez ouhony,

Krásna jsi bez líčení,

Trůn slavný ne bez zápony:

Nebe jsi, než bez noci,

Moře jse bez vlnobití,

Zdraví jsi bez nemoci,

Smích jsi, nemůžeš kvíliti.